ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ବାହାଉର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଯୋଗ: ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଭାଜନରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

Jeff Pippenger

2024-02-05

ଯେରୋବୋଆମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଦୁଇ ଜାତିରେ ବିଭାଜିତ ହେବାର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଦଶଟି ଗୋତ୍ରରୁ ଗଠିତ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବୋଲି, କିମ୍ବା କେବେ କେବେ ଇଫ୍ରାୟିମ ବୋଲି ଜଣାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିହୁଦା ବୋଲି ଜଣାଯାଉଥିଲା। ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କ ସମୟରେ ସେହି ରାଜ୍ୟ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ପୂର୍ବରୁହିଁ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସତତ୍ରିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା ଯେ ସେହି ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଏକ ଜାତି ହେବ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୃଥିବୀୟ ପଶୁର (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର) ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଇତିହାସରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଶେଷକାଳରେ ଅନ୍ତିମଥର ପାଇଁ ପୂରଣ ହୁଏ; କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା ଯେକୌଣସି ବିଷୟର ଶେଷକୁ, ସେହି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି।

ଯେ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ଯେରୋବଆମଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ବିଦ୍ରୋହକୁ, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଶେଷକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଘଟିଥିବା ଏକ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ଥିବା ଏହି ବିଦ୍ରୋହରେ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟର ଏକତ୍ରୀକରଣ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ପୁନଃପୁନି ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠର, ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଆହ୍ୱାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଙ୍କଟକାଳୀନ ଘଣ୍ଟାରେ ଯେ ଦୁଇଟି ଜାତି ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ହେଲେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଝୁଣ୍ଡ, ଯେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲୋନରେ ଅଛନ୍ତି।

ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଯେ ଦୁଇଟି ଜାତି ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଥିଲେ ଯିହୁଦା ଓ ଏଫ୍ରୟିମ। ଏହି ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଦୈବୀ କ୍ରୋଧକାଳ କ୍ରମଶଃ 1798 ଓ ପରେ 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ଯିହିଜ୍କେଲ ପୁସ୍ତକର ସତତ୍ରିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା "ତଦୁପରି" ଶବ୍ଦଟି ଆମକୁ ଏହି ପ୍ରୟୋଗ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାଏ। "ତଦୁପରି" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, "ତଦୁପରି" ପରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଆସିଛି, ତାହାକୁ "ତଦୁପରି" ଶବ୍ଦଟିର ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶର ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା।

> ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, କହିଲେ, ତଦୁପରି, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଲାଠି ନେଇ ତାହା ଉପରେ ଲେଖ, ଯିହୁଦା ପାଇଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଚର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ; ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଲାଠି ନେଇ ତାହା ଉପରେ ଲେଖ, ଯୋଷେଫ ପାଇଁ, ଏଫ୍ରାଇମର ଲାଠି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଚର ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଗୃହ ପାଇଁ; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାପରେକା ଯୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ ଲାଠି କର; ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ହୋଇଯିବେ। ଯିହିଜ୍କେଲ 37:15–17।

"ଏହାସହିତ" ବୋଲି ସେ କହିବାବେଳେ, ଏଜିକିଏଲ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଓ ବିସ୍ତାରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି। ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଲାଠି ନେବାକୁ ଥିଲା, ଗୋଟିଏ ଯିହୁଦା ପାଇଁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଇଫ୍ରାଇମ ପାଇଁ; ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଟି ଲାଠି ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଥିଲା। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିତ୍ରଣ ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ ମୃତ ଶୁଖିଲା ହାଡ଼ର ଗୋଟିଏ ଉପତ୍ୟକାକୁ ବହିନେଇ ଯାଇଥିଲା।

> ଯିହୋବାଙ୍କ ହସ୍ତ ମୋ' ପରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଯିହୋବାଙ୍କ ଆତ୍ମ ାରେ ମୋତେ ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ, ଏବଂ ଅସ୍ଥି ରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ଏକ ଉପତ୍ୟ କାର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ମୋତେ ରଖିଦେଲେ। ସେ ମୋତେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଚାରିପାଖରେ ଘୁରିଘୁରି ଯିବାକୁ କହିଲେ; ଏବଂ ଦେଖ, ସେଇ ଖୋଲା ଉପତ୍ୟ କାରେ ବହୁତ ବହୁତ ଅସ୍ଥି ଥିଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଶୁଷ୍କ ଥିଲା। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର , ଏହି ଅସ୍ଥି ଗୁଡ଼ିକ

> କି ଜୀବିତ ହୋଇପାରିବ? ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, ହେ ପ୍ରଭୁ ଯିହୋବା, ତୁମେ ଜାଣୁଛ। ପୁନର୍ବାର ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ହେ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ, ଯିହୋବାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। ପ୍ରଭୁ ଯିହୋବା ଏହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୱାସ ପ୍ରବେଶ କରାଇବି, ଏବଂ ତୁମେ ଜୀବିତ ହେବ। ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ନାୟୁ ରଖିବି, ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମାଂସ ଉପଜାଇବି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚର୍ମରେ ଆବୃତ କରିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୱାସ ଦେବି; ତାହାପରେ ତୁମେ ଜୀବିତ ହେବ; ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ଯିହୋବା। ସେହିପରି, ମୋତେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ମୁଁ ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କଲି; ଏବଂ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରୁଥିବାବେଳେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ହେଲା, ଏବଂ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ କମ୍ପନ ହେଲା, ଏବଂ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଏକାଏକା ମିଶିଗଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅସ୍ଥି ନିଜ ଅସ୍ଥି ସହିତ। ମୁଁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାବେଳେ, ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ନାୟୁ ଓ ମାଂସ ଆସିଲା, ଏବଂ ଚର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରୁ ଆବୃତ କଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୱାସ ନଥିଲା। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ପବନକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କର, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କର, ଏବଂ ପବନକୁ କହ, ପ୍ରଭୁ ଯିହୋବା ଏପରି କହୁଛନ୍ତି; ହେ ଶ୍ୱାସ, ଚାରିଦିଗର ପବନରୁ ଆସ, ଏବଂ ଏହି ନିହତମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହ, ଯେପରି ସେମାନେ ଜୀବିତ ହେଉନ୍ତୁ। ସେହିପରି, ସେ ମୋତେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ମୁଁ ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କଲି, ଏବଂ ଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଜୀବିତ ହେଲେ, ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦାଁଡିଲେ, ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶାଳ ସେନାଦଳ। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ଗୃହ; ଦେଖ, ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ଆମ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ଆମ ଆଶା ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା; ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଗଲୁ। ଏହିକାରଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ପ୍ରଭୁ ଯିହୋବା ଏପରି କହୁଛନ୍ତି; ଦେଖ, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ କବରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କବରଗୁଡ଼ିକରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶକୁ ଆଣିବି। ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ଯେବେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ କବରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଦେବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କବରଗୁଡ଼ିକରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି, ସେବେ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ଯିହୋବା। ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଆତ୍ମା ରଖିବି, ଏବଂ ତୁମେ ଜୀବିତ ହେବ; ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ତାହାପରେ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ଯିହୋବା ଏହା କହିଛି ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପାଦନ କରିଛି, ଯିହୋବାଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟ। ଯିହିଜିକଲ 37:1–14।

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକର ଆରମ୍ଭରୁହିଁ ଆମେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଆସୁଛୁ ଯେ, ମୃତ ହାଡ଼ମାନଙ୍କର ଉପତ୍ୟକା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଚାରି ପବନର ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନାବାହିନୀ ପରି ନିଜ ପାଦରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ କରାଏ, ସେହି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେହି ହାଡ଼ମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> "ମୁଁ ମୋର କଲମକୁ ରଖିଦେଇ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ମୋର ଆତ୍ମାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠାଏ, ଯେ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍‌ପତିତ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କନ୍ତୁ, ଯେମାନେ ଶୁଖିଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ପରି ଅଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇଉଠନ୍ତୁ।" General Conference Bulletin, February 4, 1893.

ଆମେ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛୁ ଯେ, ୧୮ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୦କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଭ୍ରାନ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଘୋଷଣା ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଉପମାରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଓ ବିଳମ୍ବ ସମୟର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ମିଲରାଇଟ୍ ଯୁଗରେ ସମୟର ଘୋଷଣା ବୈଧ ଥିଲା ବୋଲିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ୧୮୪୪ ପରେ ସମୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆଉ କେବେ ସୁଦ୍ଧା କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ ରହିବାକୁ ଥିଲା ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ Future for America ୧୮ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୦ର ଘୋଷଣା କଲା, ସେମାନେ ପଛକୁ ସେହି ଇତିହାସକୁ ସରିଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସମୟର ଘୋଷଣା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ଏପରି କରିବାରେ ସେମାନେ ପାପ କଲେ, ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ମହାନଗରର ରାସ୍ତାରେ ସେମାନେ ବଧ ହେଲେ। ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ, ତାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା, ଯେପରି ତିନି ଓ ଅଧା ଦିନ ପରେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ।

> "ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶ୍ୱାସ ପଡ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ହେବେ, ମନେହୁଏ ଯେପରି ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା।" Bible Training School, December 1, 1903.

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ପ୍ରମାଣ କରିଛୁ ଯେ ଯେହି ଚାରି ପବନର ସନ୍ଦେଶ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ତୃତୀୟ "Woe"ର ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ। ଯିହିଜ୍କେଲ କହନ୍ତି, "ଅଧିକରେ," ଏବଂ ଏପରି କରି ସେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହି ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ପ୍ରଖ୍ୟାପନକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ସେହି ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଲାଠି—ଏକଟି ଇଫ୍ରାଇମ ଭାବେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଯିହୁଦା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ—ଏକତ୍ର ଯୋଡ଼ାଯିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଜାତି ହେବାକୁ ଥିଲା। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଯେପରି ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ "to the very letter" ପୂରଣ ହୁଏ। ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଯେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ପୂରଣରେ, "ଦୁଇଟି ଲାଠି" ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯୋଡ଼ାଯିବ।

ସେହି ଦୁଇଟି ଲାଠି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର (ଏଫ୍ରାଇମ) ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ (ଯୁଦା)ଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛୁ ଯେ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲର ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଖରାର ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ ସମୟରେ ଏଲିୟା ଜାରେଫାଥର ବିଧବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲେ।

> ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, କହିଲେ, ଉଠ, ସୀଦୋନର ଅଧୀନରେ ଥିବା ସାରେଫତ୍‌କୁ ଯାଅ, ଏବଂ ସେଠାରେ ବସ; ଦେଖ, ମୁଁ ସେଠାରେ ଥିବା ଜଣେ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ତୋତେ ପୋଷଣ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛି। ସେହିପରି ସେ ଉଠି ସାରେଫତ୍‌କୁ ଗଲେ। ଏବଂ ସେ ନଗରଦ୍ୱାରକୁ ଆସିଲେବେଳେ, ଦେଖ, ସେହି ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ସେଠାରେ ଜ୍ୱାଳାନୀ କାଠ ଟୁଙ୍ଗା କରୁଥିଲେ; ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି, ମୋତେ ପିବିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ ଜଳ ଆଣିଦିଅ। ଏବଂ ସେ ତାହା ଆଣିବାକୁ ଯାଉଥିବାବେଳେ, ସେ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି, ତୁମ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ରୁଟି ଖଣ୍ଡ ମୋ ପାଇଁ ଆଣିଦିଅ। ତେବେ ସେ କହିଲେ, ତୁମର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବାର ଶପଥ, ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ପିଠା ନାହିଁ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ପିପାରେ ଏକ ମୁଠି ମାଣ୍ଡିଆ ଓ ଗୋଟିଏ କୁପୀରେ ଅଳ୍ପ ତେଲ ଅଛି; ଏବଂ ଦେଖ, ମୁଁ ଦୁଇଟି କାଠ ଟୁଙ୍ଗା କରୁଛି, ଯେପରି ମୁଁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଏହାକୁ ମୋ ପାଇଁ ଓ ମୋ ପୁଅ ପାଇଁ ରାନ୍ଧିବି, ଯେପରି ଆମେ ଏହା ଖାଇ ମରିଯାଉ। ତାହାପରେ ଏଲିୟା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ଯାଇ ତୁମେ ଯେପରି କହିଛ, ସେପରି କର; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ସେହିଥିରୁ ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ମୋ ନିକଟକୁ ଆଣ, ଏବଂ ପରେ ତୁମ ପାଇଁ ଓ ତୁମ ପୁଅ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ପିପାର ମାଣ୍ଡିଆ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ କୁପୀର ତେଲ କମିବ ନାହିଁ, ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବର୍ଷା ପଠାଇବେ। ତେବେ ସେ ଯାଇ ଏଲିୟାଙ୍କ କଥାନୁସାରେ କଲେ; ଏବଂ ସେ, ଓ ସେ, ଓ ତାଙ୍କ ଘରଲୋକ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜନ କଲେ। ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୭:୮–୧୫।

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର "ବହୁ ଦିନ" ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ, ଯେତେବେଳେ ଆହାବ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ପାପୀୟ ନିର୍ଯାତନାର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ପାପୀୟ ନିର୍ଯାତନାର "ବହୁ ଦିନ" ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ:

> ଏବଂ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯାଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ଧାର ପାଇନଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଚିତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯିବ। ମାଥିଉ 24:22।

ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କ "ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ" ବୋଲି ଉଚ୍ଚାରଣକୁ ପୋପୀୟ ନିର୍ଯାତନାର ଅବଧି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> "ଚର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଯାତନା 1260 ବର୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି ଜୁଡ଼ି ଚାଲିଥିଲା ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାବଶତଃ ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ନିମୟ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟକୁ କମାଇଦେଲେ। ଚର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା 'ମହା କଷ୍ଟ' ବିଷୟରେ ପୂର୍ବକଥନ କରିବା ସମୟରେ ଉଦ୍ଧାରକ କହିଥିଲେ: 'ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଯଦି କମାଯାଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ କୌଣସି ଶରୀର ରକ୍ଷିତ ହେଉନଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଚୟିତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ କମାଯିବ।' Matthew 24:22. ଧର୍ମସଂଶୋଧନର ପ୍ରଭାବରେ 1798 ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଯାତନାର ଶେଷ ହେଲା।" The Great Controversy, 266, 267.

ଯେ "ବହୁ ଦିନ" ଧରି ଏଲୀୟା ବିଧବାଙ୍କ ଦ୍ଵ ାରା ପୋଷିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି "ବହୁ ଦିନ" ହିଁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ଵ ାରା ଚିହ୍ନ ିତ ପାପାସୀୟ ନିର୍ଯାତନାର ସମୟ ମଧ ଥିଲା।

> ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ସେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ; ତଥାପି ସେମାନେ ତଳୱାରଦ୍ୱାରା, ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା, ବନ୍ଦୀତ୍ୱଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଲୁଟ୍‌ଦ୍ୱାରା, ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତିତ ହେବେ। ଏବେ ସେମାନେ ପତିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ସାହାଯ୍ୟରେ ସହାୟତା ପାଇବେ; କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଲୋକ ଚାପଲୁସୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେବେ। ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ପତିତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ପରିଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଭ୍ର କରିବା ପାଇଁ, ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; କାରଣ ଏହା ଏଯାବତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଅଟେ। Daniel 11:33–35.

"ଶେଷ ସମୟ," ଯାହା ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ" ମଧ ଅଟେ, 1798 ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ପାପାସୀୟ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଶେଷକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା, ଯେପରି ଏଲିୟାଙ୍କ ଜାରେଫାଥର ବିଧବା ସହ ଥିବା ସମୟ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ ବିଧବା, ଯିଏ ଅବିବାହିତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅରଣ୍ୟସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ଭାବରେ ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଦୁଇଟି କାଠି ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ—ଏକଟି କାଠି ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଦଶଟି କାଠି ନୁହେଁ, ବରଂ ଦୁଇଟି କାଠି। ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କୁ ଦୁଇଟି କାଠି ନେବାକୁ ଥିଲା—ଏକଟି ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଏବଂ ଏକଟି ଇସ୍ରାଏଲର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ—ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରି ଏକଟି କାଠି କରିବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ଦୁଇ ରାଜ୍ୟ ଉଭୟେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ଧରି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ରହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥିଲା ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି କାଠିକୁ ଏକତ୍ର କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଏହା କରୁଥିଲେ "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବର୍ଷା ପଠାଇବେ ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।"

ପ୍ରଭୁ ଯେଦିନ "ବର୍ଷା" ପଠାଇଲେ, ସେହି ଦିନଟି ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା, ଯାହା ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ତାହାର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ପହଞ୍ଚିଲା, ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ସେ 1798 ରୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ (ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧର ଶେଷ), ଏବଂ ସେଠାରୁ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଶେଷ କ୍ରୋଧର ଶେଷ)। ସେହି ସମୟାବଧିରେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଏହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ଅସ୍ଥିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପତ୍ୟକାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ପୂରଣ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟର ଦୁଇଟି କାଠିକୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଇ ଏକ ଜାତି ଗଠିତ ହେଲା, ଏବଂ ଏକ ରାଜା ଅଧୀନରେ ରହିଲା, କାରଣ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ଏକ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

> "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ, ଆମର ମହାଯାଜକ ରୂପେ କ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କର ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ଦାନିୟେଲ 8:14 ରେ ଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ପୁରାତନଦିନୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗମନ, ଯେପରି ଦାନିୟେଲ 7:13 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ମଲାଖୀ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା,—ଏସବୁ ଏକେ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହି ଘଟଣାଟି ମଧ ବରଙ୍କର ବିବାହକୁ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯାହାକି କ୍ରିଷ୍ଟ ମାଥିଉ 25 ର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି।" The Great Controversy, 426.

ଦାନିୟେଲରେ ଯେପରି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

> ମୁଁ ରାତ୍ରିର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଜଣେ ଆକାଶର ମେଘମାଳା ସହିତ ଆସିଲେ; ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଦିନମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣାଗଲା। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ଅଧିକାର, ମହିମା ଓ ରାଜ୍ୟ, ଯେପରି ସମସ୍ତ ଜାତି, ଜନଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଭାଷାର ଲୋକେ ତାଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତୁ; ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଧିକାର, ଯାହା କେବେ ବି ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସେହିପରି, ଯାହା କେବେ ବି ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ ୭:୧୩, ୧୪।

ଯେତେବେଳେ ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କର ଦୁଇଟି ଲାଠି ଏକତ୍ର ଯୋଡ଼ାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ମାତ୍ର ରାଜା ରହିଥାଏ।

> ଏବଂ ମୋର ସେବକ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ମେଷପାଳକକୁ ପାଇବେ; ସେମାନେ ମୋର ନ୍ୟାୟବିଧିରେ ଚାଲିବେ, ଏବଂ ମୋର ବିଧିଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ। ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ସେବକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଯେ ଦେଶ ଦେଇଛି, ଯେଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ବାସ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନେ ବାସ କରିବେ; ହଁ, ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ; ଏବଂ ମୋର ସେବକ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବେ। ଯିହିଜେକ୍ଲ 37:24, 25.

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏକମତ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ରାଜା ଦାଉଦ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିଏ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଇଟି ଲଠି—ଇସ୍ରାଏଲ (ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ) ଏବଂ ଯିହୁଦା (ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ)—ରୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଏହି ଦୁଇ ରାଜ୍ୟର ଛିଟରିଯାଇବା ୧୭୯୮ ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ ଉତ୍ଥାପନ କଲେ, ଯାହା ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପଦଦଳିତ ହୋଇଥିଲା। ସେ ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦିରକୁ ଉତ୍ଥାପନ କଲେ, ତାପରେ ସେ ହଠାତ୍ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ, ମଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିର ପୂରଣରେ। ଯିହିଜ୍କେଲ ଏହି ସତ୍ୟ ସହ ଏକମତ, କାରଣ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପରସ୍ପର ସହ ଏକମତ ଅଟନ୍ତି।

> ଏବଂ ଦାଉଦ, ମୋର ସେବକ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ମେଷପାଳକ ପାଇବେ। ସେମାନେ ମୋର ବିଧିମାନଙ୍କରେ ଚାଲିବେ, ଏବଂ ମୋର ନିୟମମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ। ଏବଂ ମୁଁ ଯାକୋବ, ମୋର ସେବକ,ଙ୍କୁ ଯେ ଭୂମି ଦେଇଛି, ଯେଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ବସବାସ କରିଥିଲେ, ସେହି ଭୂମିରେ ସେମାନେ ବସବାସ କରିବେ; ହଁ, ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାକାଳ ସେଠାରେ ବସବାସ କରିବେ; ଏବଂ ଦାଉଦ, ମୋର ସେବକ, ଚିରକାଳ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବେ। ତଦୁପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିର ଏକ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ନିୟମ ହେବ; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର କରିବି, ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିବି, ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କରିବି। ମୋର ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବ; ହଁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ହେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ଜନସମୂହ ହେବେ। ଯିହିଜ୍କେଲ 37:24–27।

ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିଏ ମନ୍ଦିରକୁ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି।

> ତାହାଙ୍କୁ କହିବୁ, ଏହା କହି, "ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, 'ଦେଖ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଶାଖା; ସେ ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ଉଦ୍ଭବ କରିବେ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବେ। ହଁ, ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ସେ ମହିମା ବହନ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ସିଂହାସନରେ ବସି ଶାସନ କରିବେ; ସେ ନିଜ ସିଂହାସନରେ ଯାଜକ ହେବେ; ଏବଂ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିର ପରାମର୍ଶ ରହିବ।' ଏବଂ ସେହି ମୁକୁଟଗୁଡ଼ିକ ହେଲେମ, ଟୋବିୟା, ଯେଦାୟା, ଏବଂ ସଫନିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ହେନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଏକ ସ୍ମାରକ ହେବ। ଏବଂ ଯେମାନେ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆସି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଶୁଣି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ।" ଜଖରିୟା 6:12–15.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଶାଖା, ଏବଂ ସେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଯଦି ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ତିନି ଦିନରେ ତାହାକୁ ପୁନଃ ଉଠାଇବେ; ଯାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ ଯେ, ମନ୍ଦିରଟି ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା।

> ତାହାପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଏହି କାମଗୁଡ଼ିକ କରୁଛ, ତେଣୁ ଆମକୁ କେଉଁ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଉଛ?" ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଧ୍ୱଂସ କର, ଆଉ ମୁଁ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଉଠାଇଦେବି।" ତାହାପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଛି, ଆଉ ତୁମେ କି ଏହାକୁ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପୁନଃ ଉଠାଇଦେବ?" ଯୋହନ 2:18–20।

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଦେହ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ନିଜେମାନେ ବାସ କରିଥିବା ଦିନଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଅଧିକ ଶେଷକାଳ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି। ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତଧ୍ୱନି ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅବତରଣରେ ମୃତ ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକର ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। ଏଲିୟାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିଷୟ ଥିବା ବର୍ଷା, ବାଆଲ ଓ ଅଷ୍ଟାରୋଥର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀନ ସଂଘର୍ଷର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏଲିୟାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର, ଏବଂ ଏଲିୟା ହିଁ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା।

ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଆଗମନ ସମୟରେ, ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଯେପରି ବାଆଲ ଓ ଅଷ୍ଟାରୋଥର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ପ୍ରତୀକ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ତାହାପରେ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶକୁ ନେଇଗଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ହେଉଛି ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯାହା ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଏକ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରେ। ତଦୁପରି, ସେହି ଅବଧିରେ (ଛଅଚାଳିଶି ବର୍ଷ), ଦୁଇଟି ଲାଠିକୁ ଏକତ୍ର ଯୋଡ଼ାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏକ ଜାତି, ଏବଂ ଏକ ରାଜା ସହିତ, ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ।

> ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁମେ ଗୋଟିଏ କାଠି ନିଅ, ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଲେଖ, 'ଯିହୁଦା ପାଇଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଚର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ'; ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାଠି ନିଅ, ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଲେଖ, 'ଯୋଷେଫ ପାଇଁ, ଏଫ୍ରାଇମର କାଠି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଚର ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ-ଗୃହ ପାଇଁ।' ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟଟି ସହିତ ଯୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ କାଠି କର; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ହାତରେ ଏକ ହୋଇଯିବେ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ଜନମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମକୁ କହିବେ, 'ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ତୁମେ ଆମକୁ ଦେଖାଇବ ନାହିଁ କି?' ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, 'ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ଯୋଷେଫର କାଠିକୁ, ଯାହା ଏଫ୍ରାଇମର ହାତରେ ଅଛି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଚର ଇସ୍ରାଏଲର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ନେବି, ଏବଂ ତାହାକୁ ଯିହୁଦାର କାଠି ସହିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ସହ ଯୋଗ କରିଦେବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କାଠି କରିଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ହାତରେ ଏକ ହେବେ।' ଏବଂ ଯେ କାଠିମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମେ ଲେଖିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିର ସାମ୍ନାରେ ତୁମ ହାତରେ ରହିବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, 'ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେହି ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନେବି, ଯେଉଁଠାକୁ ସେମାନେ ଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଚାରିଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱଦେଶକୁ ଆଣିବି; ଏବଂ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜାତି କରିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ରାଜା ରାଜା ହେବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ଜାତି ରହିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆଉ କେବେ ଦୁଇ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଆଉ ନିଜ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ନିଜ ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ନିଜ କୌଣସି ଅପରାଧଦ୍ୱାରା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାସସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ପାପ କରିଛନ୍ତି, ସେସବୁଠାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବି; ଏପରି ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରଜା ହେବେ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି।' ଯିହିଜ୍କେଲ 37:15–23.

ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର କ୍ରନ୍ଦନ ସମୟରେ ଏଲିୟାଙ୍କ ବର୍ଷାର ପୂର୍ବରୁ ବିଧବା ଯେ ଦୁଇଟି କାଠି ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେମାନେ ଛିଟରାଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଗୋଟିଏ ଜାତିରେ ସଂଗ୍ରହୀତ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିରୂପୀ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବସ ଆରମ୍ଭ ହେଲା; କାରଣ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହିଥିଲା ଯେ ସେ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର "ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ।" ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, ଯାହା ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ଦୁଇଟି କାଠିର ସଂଗ୍ରହକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ଠିକ୍‌ରୂପେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି।

୧୮୪୪ ମସିହା ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟର ଶେଷ ଥିଲା, କାରଣ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକ ରାଜ୍ୟ, ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟଠାରୁ ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ଜାତି ହେବାକୁ ଥିଲେ। ସେହି

ଇତିହାସର ଚିତ୍ର ଣ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ଜାତି ହୋଇଥିଲେ ସେହି ପ୍ର ାରମ୍ଭ ିକ ଇତିହାସ ଦ୍ୱ ାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଯାରୋବୋଆମଙ୍କ ର ବିଦ୍ରେ ାହର ଇତିହାସ ଅଟେ।

ଯିରୋବଆମଙ୍କର ନକଲି ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀର ଇତିହାସ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଶେଷଭାଗରେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଆହରୋନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଏବଂ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଯିରୋବଆମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ, 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ 1863 ମସିହାକୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବୁଝାଯାଏ, ଯେବେ ଯିରୋବଆମଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଶେଷ, ଯାହା ଦୁଇଟି କାଠିର ଏକତ୍ରୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ 1863 ମସିହା ଉପରେ ଅନୁପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ। ତାହା ପରେ ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଏ ଯେ, 1863 ମସିହାକୁ ଏକ ଏମିତି ପିଢ଼ୀରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥି ଈର୍ଷ୍ୟାର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> "କିନ୍ତୁ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଏହି ଉପମା କେବଳ ଜଗତ ପ୍ରତି ମାତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ଯେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଛନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପତ୍ୟକାର କଙ୍କାଳମାନଙ୍କ ପରି ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଆକୃତି ଅଛି, ଦେହର ଗଠନ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଏ ନାହିଁ; କାରଣ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଓ ଅବୟବର ସମତା ମାତ୍ର ଥିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ଜୀବନର ଶ୍ୱାସ ଦେହମାନଙ୍କୁ ସଜୀବ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ସେମାନେ ସିଧା ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇପାରନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଶୀଳତାରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ଏହି ଅସ୍ଥିମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀକୁ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀର ଆଶା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସଜୀବକାରୀ ପ୍ରଭାବ। ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏହି ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ସେମାନେ ବଞ୍ଚନ୍ତି।"
>
> "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା, ତାହାର ଜୀବନଦାୟକ ଶକ୍ତି ସହିତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାରେ ଅବଶ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ, ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମିକ ପେଶୀ ଓ ସ୍ନାୟୁ କାର୍ଯ୍ୟରତ ରହେ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବିନା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ୱାସ ବିନା, ବିବେକରେ ଜଡତା ଆସେ, ଆତ୍ମିକ ଜୀବନର କ୍ଷୟ ହୁଏ। ଅନେକେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଭିଲେଖରେ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଜୀବନ-ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇନାହିଁ। ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ନୁହନ୍ତି। ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପାଳନରେ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଏବଂ ଜୀବନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି, 'ତୁମର ନାମ ଅଛି ଯେ ତୁମେ ବଞ୍ଚିଅଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୃତ।'"
>
> "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମାର ପକ୍ଷରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜୀବନଦାୟକ ଶ୍ୱାସ ଆତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ସଜୀବ କରେ ନାହିଁ; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟର ଅଙ୍ଗୀକାରକାରୀମାନେ ସ୍ୱର୍ଗଜାତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେହି ଅକ୍ଷୟ ବୀଜରୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଯାହା ଚିରଞ୍ଜୀବୀ ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତାରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ନିରାପତ୍ତାରୂପେ ଭରସା କରୁନାହାନ୍ତି; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଅନୁକରଣ କରୁନାହାନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାରେ ପରିଶ୍ରମ କରୁନାହାନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନଗ୍ନ; ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଧର୍ମିକତାର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିନାହାନ୍ତି। ମୃତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟତଃ ଜୀବିତମାନଙ୍କରୂପେ ପ୍ରତୀତ କରାଯାଏ; କାରଣ ଯେମାନେ ନିଜ ଧାରଣାନୁସାରେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ କୁହନ୍ତି ତାହା ସାଧନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜର ସୁପ୍ରସନ୍ନ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଇଚ୍ଛା କରିବାକୁ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ନୁହନ୍ତି।"
>
> "ଏହି ଶ୍ରେଣୀକୁ ହିଁ ଏହିଜିକିଏଲ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଥିବା ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାଳାର ଉପତ୍ୟକା ଦ୍ୱାରା ଭଲଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।" Review and Herald, January 17, 1893.